

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 161484 24 Kž
Brčko, 03.10.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Šejle Drpljanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ljiljane Lukić, u kaznenom predmetu protiv optuženog N.I. iz B., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 3., u svezi sa stavovima 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst), odlučujući o žalbi njegovog branitelja Mirka Simić, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 161484 24 K od 25.06.2024. godine, nakon javne sjednice kaznenog vijeća održane u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Dejana Jovanović i branitelja optuženog, a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog, donio je dana 03.10.2024. godine, sljedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optuženog N.I. iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 161484 24 K od 25.06.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 161484 24 K od 25.06.2024. godine, optuženi N.I. iz B., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 3., u svezi sa stavovima 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 42., 49. i 51. stavak 1. točka e) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te članka 265. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 45 (četrdesetpet) dana.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi je oslobođen obveze plaćanja troškova kaznenog postupka koji padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženog N.I. – Mirko Simić, odvjetnik iz Brčkog, kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede Kaznenog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu pobijanu presudu preinači, izrekne blažu kaznu od izrečene prvostupanjskom presudom na način da mu kaznu zatvora uvjetuje ili zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

Tužiteljstvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je podneskom od 29.07.2024. godine, dalo odgovor na žalbu branitelja optuženog, u kojem navodi da su neosnovani svi navodi iz žalbe branitelja optuženog, pa stoga predlaže ovom sudu da takvu žalbu odbije kao neosnovanu.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 03.10.2024. godine, branitelj optuženog je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti i da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Iako je u branitelj u žalbi naveo da prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) i stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u obrazloženju navedenog žalbenog osnova ne konkretizira u čemu bi se trebala sastojati navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, odnosno, u čemu bi se konkretno trebala ogledati nerazumljivost izreke prvostupanjske presude, njena proturječnost samoj sebi ili razlozima presude, kao i u povodu kojih činjenica pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, ako se ima u vidu da je pobijana presuda donesena nakon priznanja krivnje od strane optuženog, u skladu sa člankom 265. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što u takvim okolnostima prvostupanjski sud nije u obvezi iznositi razloge koji se odnose na relevantne činjenice vezane uz postojanje kaznenog djela i krivnje optuženog, nego je u skladu sa naprijed navedenim člankom u okviru dokaznog postupka izvesti samo one dokaze koji se odnose na odluku o kaznenopravnoj sankciji.

S tim u svezi nije sasvim jasno na što je branitelj optuženog mislio kada je u žalbi naveo da je prvostupanjska presuda donijeta uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, budući da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude (stranica četvrta, pasus peti) dao jasne i uvjerljive razloge koji se odnose na vrstu i visinu kazne na koju je osudio optuženog, tako da u tom pogledu prvostupanjska presuda, po ocjeni ovoga suda, nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Jednako tako, u obrazloženju žalbe branitelja se nigdje ne ukazuje u čemu bi se trebala sastojati bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, koju to konkretno odredbu zakona o kaznenom postupku, u postupku donošenja pobijane presude, prvostupanjski sud nije primijenio ili je pak nepravilno primijenio, a da je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude, zbog čega je ovaj sud zaključio da se radi o paušalnim, pa samim tim i neosnovanim žalbenim prigovorima.

Iz istih razloga je valjalo postupiti i u pogledu žalbenih osnova povrede Kaznenog zakona i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom na to da se iz cjelokupnog sadržaja obrazloženja žalbe nedvojbeno može zaključiti da se njome dovodi u pitanje dosuđena kazna zatvora od 45 (četrdesetpet) dana.

Naime, branitelj u žalbi prigovara da je dosuđena kazna optuženom prestrogo odmjerena, s obzirom da na strani optuženog egzistira niz olakšavajućih okolnosti koje u slučaju optuženog N.I. opravdavaju primjenu članka 60., 61. i 62. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, izricanje uvjetne osude ili pak primjenu članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koji omogućava sudu da u slučaju kada se optuženom dosudi kazna zatvora do 1 (jedne) godine, na prijedlog optuženog i njegovog branitelja, dosuđenu kaznu zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi. U tom kontekstu, branitelj smatra da prvostupanjski sud, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, nije u dovoljnoj mjeri cijenio iskreno i potpuno priznanje počinjenja kaznenog djela, izraženo iskreno kajanje, kao i da optuženi do sada nije osuđivan, te da je otac troje malodobne djece. Branitelj dalje smatra da prvostupanjski sud nije kao olakšavajuće okolnosti uzeo u obzir činjenicu da je događaj povodom kojeg je vođen ovaj kazneni postupak doveo do prestanka braka sa oštećenom, kojoj su povjerena djeca, te da nakon predmetnog događaja optuženi nije se pokušavao nasilnički ponašati prema bivšoj supruzi, kao niti prema bilo kome drugom. Kako prvostupanjski sud pri izboru vrste i visine kazne nije na strani optuženog našao otežavajućih okolnosti, nije sasvim jasno zašto se u slučaju optuženog opredijelio za zatvorsku kaznu, iako se svrha kažnjavanja mogla postići uvjetnom osudom, odnosno, dosuđena kazna zamijeniti radom za opće dobro na slobodi u smislu članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama branitelja optuženog iz obrazloženja prvostupanjske presude u tom dijelu, ovaj sud je zaključio da je prvostupanjski sud prigodom izbora vrste i visine kazne koju će dosuditi optuženom uzeo u obzir sve okolnosti koje je bio dužan cijeliti u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uključujući sve one olakšavajuće okolnosti na koje se u žalbi poziva branitelj optuženog. S tim u svezi, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno cijenio sve olakšavajuće okolnosti, dajući im adekvatan značaj, dovodeći ih u svezu sa kaznom koja je člankom 218. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisana za kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim, nakon čega je cijeneći sve okolnosti pod kojima je počinjeno kazneno djelo, zaključio da se u slučaju optuženog svrha kažnjavanja može postići i kaznom koja je ublažena ispod

zakonskog minimuma propisanog za to kazneno djelo, pa je primjenom odredbe članka 50. stavak 1. točka b) i članka 51. stavak 1. točka e) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 45 (četrdesetpet) dana. Tako dosuđena kazna je i po ocjeni ovoga suda adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, stupnju njegove krivnje, kao i njegovim osobnim prilikama.

Zbog svega naprijed iznesenog neosnovano se u žalbi branitelja prigovara da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio, a niti je na odgovarajući način cijenio da je događaj koji je predmet ovog kaznenog postupka doveo do prestanka bračne sveze između optuženog i oštećene, da su prigodom razvoda braka djeca povjerena majci, kao i da optuženi nakon počinjenja predmetnog kaznenog djela nije više iskazivao nasilničko ponašanje prema bivšoj supruzi, a niti bilo kome drugom. Naime, ovaj sud, jednako kao i prvostupanjski sud, smatra da činjenica da je zbog nasilja optuženog prema oštećenoj supruzi došlo do razvoda braka i povjeravanja troje maloljetne djece supruzi, ne može predstavljati olakšavajuću okolnost na strani optuženog, kao niti činjenica da se nakon počinjenja kaznenog djela zbog kojeg je oglašen krivim optuženi nije nasilnički ponašao prema sada bivšoj supruzi, a niti prema bilo kome drugom, jer je po ocjeni ovog suda ponašanje optuženog u skladu sa etičkim i društvenim normama trebalo biti uobičajeno ponašanje bilo kog građanina, zbog čega se i ne može tretirati kao olakšavajuća okolnost.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovog suda, zbog svih okolnosti pod kojim je počinjeno kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim, osobito zbog činjenice da je nasilje prema tadašnjoj supruzi poduzimao u prisustvu troje maloljetne djece, nije bilo zakonskih uvjeta da se optuženom, u skladu sa člancima 60. i 61. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izrekne uvjetna osuda u bilo kom trajanju. Zbog istih okolnosti ovaj sud smatra da optuženi ne zaslužuje da mu se, u skladu sa člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dosuđena kazna od 45 (četrdesetpet) dana zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi, zbog čega je takav prijedlog branitelja optuženog valjalo odbiti kao neosnovan, te da se u slučaju optuženog N.I. svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jedino može ostvariti bezuvjetnom kaznom zatvora koju mu je pobijanom presudom dosudio prvostupanjski sud.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba branitelja optuženog u cijelosti neosnovana, ovaj sud je u skladu s člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić